

Formanden: I anledning af det i betænkningen rejste spørgsmål om behandlingen af finansministerens ændringsforslag gør jeg opmærksom på, at jeg efter en foretagen undersøgelse ikke finder, at der er grund til at afvise at lade forslagene behandle som ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Hans R. Knudsen: Under det udvalgsarbejde, der har stået på, siden den højtærede finansminister den 5. maj her i det høje ting fremsatte lovforslaget om særlig indkomstskat ved salg af fast ejendom, er der sket ret betydelige ændringer i forslaget. Jeg finder det derfor rimeligt, at jeg straks her ved lovforslagets anden behandling gør det klart, hvilke regler der bliver gældende, hvis de nu foreliggende ændringsforslag, som er stillet af finansministeren, og som har fået tilslutning af regeringspartierne, vedtages og loven bliver gennemført ved tredje behandling den 5. juli.

Den del af loven om særlig indkomstskat, der vedrører salg af eller afståelse af fast ejendom, vil kun få virkning for de ejendomshandler, der finder sted den 10. juli 1960 eller senere. Alle handler afsluttet før denne dato vil blive behandlet efter de gamle beskatningsregler.

Hvilke fortjenester ved salg den 10. juli eller senere vil da efter lovforslaget, sådan som det vil komme til at se ud efter ændringsforslagenes vedtagelse, blive underkastet særlig indkomstbeskatning? Jeg finder anledning til at sige nogle enkelte ord for nærmere at klare netop dette problem. Efter den efter min mening helt urimelige og ofte ret vildledende kampagne, der fra de to oppositionspartiets presse er udfoldet, og efter de bidrag, der i denne kampagne også er ydet fra visse grundejerorganisationer bl. a. under mottoet „Også Deres hus er i fare!“, vil der vist være grund til straks at fastslå, at ingen ejendom, der har været i den nuværende ejers besiddelse før den 1. januar 1949, omfattes af de nye beskatningsbestemmelser. Kun ejendomme, der er købt efter d. 31. december 1948, kommer ind under beskatningen, men der bliver selv i sådanne tilfælde kun tale om beskat-

ning, hvis fortjenesten ved salget er ekstraordinær stor. Jeg vil gerne understrege, at det ikke er og aldrig har været hverken regeringens eller mit partis mening at indkomstbeskatte andre fortjenester end de ekstraordinært store i sådanne tilfælde. Men her har vi den opfattelse, at det vil være helt urimeligt, om man fortsat tillader, at de kæmpefortjenester, der gang på gang tages hjem af jordspekulanter og ejendomsspekulanter, så fuldkommen unddrages enhver form for beskatning, blot fordi det ikke har været muligt for skattemyndighederne at påvise, at en spekulationshensigt har foreligget, da ejendommen blev købt eller solgt.

Det kunne lyde meget besnærende, når venstres ordfører ved første behandling d. 11. maj erklærede, at der allerede efter den gældende lov sker beskatning, når det drejer sig om spekulationshandler. Det er imidlertid netop her, urimelighederne i den nuværende beskatningsregel findes. De, der kender spillets regler, de, der arbejder med opgørelser af fortjenester ved handel med fast ejendom, uanset om det er skattemyndigheder, sagførere eller revisorer, ved alle af egen erfaring, hvor uhyre sjældent man overhovedet kan påvise spekulationshensigten, og hvor let det er selv for en udpræget spekulant at fremføre og også få anerkendt helt andre motiver end netop spekulationshensigten for køb eller salg af en fast ejendom. Så snart spekulationsmomentet kan skubbes i baggrunden og andre motiver fremføres som de afgørende, kan man efter de nuværende bestemmelser tjene helt ubegrænset ved køb og salg af fast ejendom, uden at så meget som 1 øre af det bliver indkomstbeskattet.

Det er disse urimeligheder — eller i hvert fald de groveste af dem — som lovforslaget og de nu foreliggende ændringsforslag tager sigte på at få fjernet. Det er — ikke mindst over for det store flertal af skatteydere, der beskattes næsten til sidste hvid af de penge, de tjener ved deres arbejdsindsats — en urimelighed, om vi fortsat lader de meget store kapitalvindinger, der opnås ved handel med fast ejendom, slippe helt fri for beskatning, kapitalvindinger, der opnås i kraft af den kolossale prisstigning, som finder sted på visse arealer, uden at ejeren har øvet nogen som helst